

ЯК Я ПІДІЙМАВСЯ СХОДИ РИПІЛИ

Сценарій короткометражного ігрового фільму

Автор

Стас Дем'янчук

1. ІНТ. КУХНЯ. НІЧ.

Гриф гітари, рука з тріском накручує кілки.

ВІН (ГОЛОС)

Як я підіймався до цієї старої
квартири, рипіли сходи.

На кухні біля столу сидить ВІН (20-25 років) з гітарою і налаштовує її. На м'якому куті сидить ВОНА (18-23 роки) і тримає в руках бокал вина. Вона ставить вино на стіл, підіймається і йде в одну сторону кухні, а потім в іншу. Він очима спостерігає за її ходьбою і не припиняє налаштовувати струни. Вона знайшла пачку сигарет, взяла одну губами, підпалила, випустила клуби диму в сторону вінтажної люстри. Вона сперлась на стінку і глянула на нього.

ВОНА

Пішли уже.

Він поставив гітару і підійшов, секунду постояв поряд, дивлячись їй в очі, взяв з її рук запальничку і поклав на стіл. Вона обійшла його і пішла до дверей.

ВІН (ГОЛОС)

Не знаю, нащо я відібрав ту
запальничку. Вона пішла на вулицю. Я
пішов слідом.

Заскрипіла ручка дверей. Вона вийшла, він за нею.

ВІН (ГОЛОС)

Локація маленької затишної кухні із
хаотично розкиданим посудом навколо і
заляпаним вином столом помінялась на
внутрішній балкончик в малесенький
дворик.

2. НАТ. ВНУТРІШНІЙ ДВОРИК. НІЧ.

Вони вийшли на балкон внутрішнього двору.

ВІН (ГОЛОС)

Дворик, який був одним серед сотень двориків вузького міста. Дворик, навколо якого був триповерховий вікторіанський будиночок, побудований австрійськими зодчими в стилі класицизму. Старовинний дворик, просочений епохою соціалізму і перебудови.

Вона підійшла до перила. Він зачинив за собою двері і пішов слідом.

ВІН (ГОЛОС)

Вона повільно, сп'янілими зигзагами, підійшла до поіржавілого кривого перила і продовжувала випускати клуби диму. Я плавно наближався, розглядаючи її силует, рухався до яскравої помаранчевої точки.

Він підійшов і став на відстані метр від неї.

ВОНА

Як же тут гарно.

ВІН

Гарно.

Вони дивляться навколо.

ВІН (ГОЛОС)

Над нами здіймались старі будиночки, високі, широкі, криві, косі, тонкі. Безліч радянських антен мертво стояли на бляшаних дахах.

Він підійшов ще ближче.

ВІН (ГОЛОС)

Підійшов ще ближче. Я чув своє власне серцебиття. Хотів завести розмову, вона мовчала.

Якусь мить вони стоять мовчки. Вона курить.

ВІН

Дай мені.

Вона дає для нього сигарету. Він закурив.

ВІН (ГОЛОС)

Затягнув не в легені, боявся
закашлятись. Смак був огидний, я не
звик до цигарок.

Він повернув сигарету для неї. Кілька секунд вони стоять мовчки.

ВІН (ГОЛОС)

Я щось мусив робити, серце калатало
шалено. Я думав, що після останньої
нашої зустрічі обійняти її стане
простіше.

Він простягнув свою руку за її спиною і взявся за перило.

ВОНА

Нащо?

ВІН

Просто.

ВОНА

Її там не має бути.

Він відсунув руку трохи далі від неї, але вона залишалась за її
спиною. Вона усміхнулась.

ВОНА

Так не піде.

Він відсунув ще трохи. Вона глянула на нього. Він усміхнувся і
забрав руку геть.

ВІН (ГОЛОС)

Здавалось, я виглядав повним дурнем.

ВОНА

Ми маємо забути про те, що було минулий раз.

ВІН

Ти про підвіконня?

ВОНА

Так.

Їх діалог перервався, хтось із гуркотом відчиняє портал до дворику і починає відчиняти замок дверей на першому поверсі. Вони дивляться донизу.

ВІН (ГОЛОС)

Минулий раз я поцілував її вперше. Тільки це було на широкому підвіконні біля відчиненого вікна з кованими ґратами. В тій же квартирі, такі ж сп'янілі. Місяць відбивав ковані листочки на її кругленькому обличчі, ця картинка трималась в мене в голові два тижні.

Шум на вулиці закінчується.

ВІН

Ні.

ВОНА

Чому?

ВІН

Бо це було гарно. І тут гарно. Серед цих кривих домів.

ВОНА

Та, тут гарно.

Він піднімає голову.

ВІН

Дивись, зорі.

ВОНА

Я не бачу.

ВІН

Ну, я бачу, дві.

ВОНА

Ти напишеш про це?

ВІН

Про що?

ВОНА

Ну, про підвіконня, чи цей балкон.

ВІН

Напишу.

ВОНА

Обіцяєш?

ВІН

Так.

Вона притуляється і обіймає його талію маленькою рукою.

ВОНА

Але пообіцяй, що нічого не буде.

ВІН

Ні.

ВОНА

Ну чому?

ВІН

Бо ми вже раз домовлялись.

ВОНА

І що.

ВІН

Ну і от цей балкон.

ВОНА

Гарний балкон.

ВІН

Безперечно гарний.

Вони дивляться перед себе.

3. НАТ. МІСТО. НІЧ.

Спостерігаємо вузькі вулички, старі будиночки, криві дахи. Дворики.

ВІН (ГОЛОС)

Ми були десь серед цього всього. І мій зап'янілий розум втратив той момент, коли з'єднались наші вуста. Це сталося, наче природно, наче так мало відбутись.

4. НАТ. ВНУТРІШНІЙ ДВОРИК. НІЧ.

Той же балкон. Вона сидить біля дверей на старому дерев'яному стільці і курить. Він сидить поруч на коврику і тримає її за коліна. Іншою рукою - грається запальничкою.

ВІН (ГОЛОС)

Хотілось продовжувати цілувати її, та
було не варто, я лиш сп'янів.

ВОНА

Давай так, якщо ми когось собі
знайдемо, ми не перестанемо
спілкуватись.

ВІН

Бля, ти хвилину тому казала, що я
такий класний, а тепер плануєш шукати
когось більш ахуєнного?

ВОНА

Та ні, просто.

ВІН

Просто що?

ВОНА

Ну блін, послухай.

Він обіймає рукою її ший, цілує. Дивиться в очі.

ВІН

Якщо ти когось собі знайдеш, або я
когось знайду, я ніколи не буду з
тобою спілкуватись.

ВОНА

Знаєш, я несу багато дурні, я п'яна,
не слухай.

Вона починає діставати ще одну сигарету із зім'ятої пачки. Він
зупиняє її, забирає пачку, відкладає. В дворі гавкає пес.

ВОНА

я твереза такого не скажу, от, але ти
думаєш, я твереза не думаю, за те,
щоб бути з тобою? От скажу, що-о..

Він напружується від холодного вітру. Він кладе голову на її коліна. Починає їх цілувати. Вона одягнена у короткі чорні брюки в білу смужку.

ВОНА

Нащо ти цілуєш мої ноги?

ВІН

Я цілую твої нові штани.

Вони сміються.

ВОНА

Як то кажуть, що в тверезого на
розумі, те в п'яного на язикау.

ВІН

Що в тебе на язикау?

ВОНА

Я б вийшла за тебе заміж.

ВІН

Ага, ну це класно.

Він сміється.

ВОНА

Ну пра-авда, ти дуже класний.

ВІН

Ну дякую.

ВОНА

Але ми почнемо мутити і рано чи пізно
все буде погано, я знаю.

ВІН

Звідки?

ВОНА

Ти такий ахуєнний.

Вона нахилиється до нього.

ВОНА

Ахуєнний друг.

Він ступорно усміхається.

ВОНА

От справді, я б вийшла за тебе, ти
дуже хороший.

ВІН

Я знаю, що біситиму тебе, але мені
похуй, якщо захочу, то буду робити
отак.

Він цілує її а щоку. Вона киває в знак згоди.

ВІН

І отак.

Він цілує її в губи. Вона ніяк не киває.

ВІН

Можеш бити мене, але мені буде похуй,
тепер в тебе на розумі має бути ще
думка...

ВОНА

Невже ти закохався в мене?

Він усміхається.

ВОНА

Ну годі, ти вже це зробив?

ВІН

Ні. Ні в якому разі.

Він сміється.

ВОНА

Еееей!

Вона вдаряє його. Вони починають цілуватись. Ми віддаляємось від сцени. В дворі гавкає пес. Хтось курить. Бачимо дворики. Висирена. Хтось галасує.

ВІН (ГОЛОС)

Старе місто, яке нашарувало на себе
залишки різноманітних епох,
продовжувало своє нічне життя. Ми
продовжували своє. Маленьке.